

A Fővárosi Ítéltábla a dr. B. Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt I. rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű és II. rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a N. és K. Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Forrai Mihály ügyvéd) által képviselt **alperesi** Bank Zrt. (alperes címe.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. december 5-én kelt 10.G.41.382/2017/48. számú ítélete ellen a felperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felek hitelszerződést kötöttek 2008. szeptember 13-án, a hitel összege 4.350.000 forint volt.
A szerződés 6. pontja szerint a szerződés változó kamatozása, CHF alapú, változó futamidejű. Az éves induló ügyleti kamatláb 7,79 %, az ügyleti kamatláb változásának eseteit és módját az Üzletszabályzat tartalmazta. A vételi- és eladási árfolyam megjelölésre került. A maximális futamidő 132 hónap volt.
A szerződés 7. pontja szerint az adós a hitel visszafizetését 120 havi törlesztőrészlet megfizetésével teljesíti, a havonta esedékes törlesztőrészlet összege 52.301 forint. Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam- és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészlet növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik. Az adós kijelentette, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatával és vállalja ennek következményeit.
A szerződés 9. pontja szerint a teljes hiteldíj mutató induló mértéke 8,82 % volt, a THM megváltozás feltételeit az Üzletszabályzat rögzítette. A szerződés aláírásával az adós kijelentette, hogy az Üzletszabályzatot átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismerte el. Az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja azonos volt a szerződés 7. pontjával.
- [2] Felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a szerződés 7. pontja és az ÁSZF 18.3.4. pontja tisztességtelen, a szerződés részlegesen érvénytelen. Kérték alperest kötelezni annak elfogadására, hogy a felperesek tartozása 1.403.658 forint.
Előadták, a perbeli szerződés nem tartalmaz kockázattartó nyilatkozatot. A 7. pont, illetve az ÁSZF 18.3.4. pontja nem tekinthető ennek, nem állapítható meg, hogy az árfolyamkockázat kizárólag felpereseket terheli és a törlesztőrészlet korlátlanul emelkedhet. Nem hívták fel a

szerződéskötéskor felperesek figyelmét a kockázatokra, az árfolyamváltozás várható alakulásáról, maximális mértékéről nem kaptak tájékoztatást. Hivatkoztak a 6/2013. PJE-re, a 2/2014. PJE-re, illetve az Európai Unió Bíróságának döntéseire, a Ptk. 205/A. §-ára, a 205/B. §-ára, 205/C. §-ára. Az egyedi megtárgyaltság nem volt megállapítható, a tájékoztatás nem volt megfelelő. Az írásbelitől eltérő tájékoztatást adott a gépjárműkereskedés, közölve, az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, így a kockázatot elbagatellizálta. Hivatkoztak arra, a tájékoztatás, illetve a szerződés nem felel meg a C-186/16. számú EUB ítéletnek. A tájékoztatás csak formai volt, tartalmilag nem volt elégséges, annak ki kellett volna terjednie arra is, hogy mitől változhat az árfolyam, illetve a törlesztőrészlet összege akár a többszörösére is emelkedhet az árfolyamváltozás hatására, annak nincs felső határa. Hivatkoztak arra, a kockázatfeltárás és telepítés két különböző fogalom. Utaltak a C-51/17. számú EUB ítéletre, annak sem felelt meg a tájékoztatás, illetve a kockázatfeltáró nyilatkozat.

- [3] Alperes a kereset elutasítását kérte, állítva a Ptk. 209. § (1) bekezdése és a 209/A. § (2) bekezdése alapján a feltételek nem tisztességtelenek. Utalt a 6/2013. és 2/2014. PJE határozatban írtakra. A felperesek megfelelő tájékoztatást kaptak, a kockázatfeltáró nyilatkozatot tartalmazó szerződést aláírták.

Utalt a szerződés 7. pontjára, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontjára, arra, a jelentős kockázat azt a veszélyt jelentette, hogy a forint leértékelődése a törlesztőrészleteken kívül a teljes hátralevő tőketartozást is növelheti, illetve a Ptk. 207. § (1) bekezdésében írtakra.

A tájékoztatásból az a következtetés vonható le, hogy a kockázatvállalásnak nincs felső határa, az korlátlan. Ezt nem kellett szó szerint feltüntetni. A kölcsönszerződés egyszerűen, érthetően fogalmazott, és mindössze 13. pontból áll. A 7. pont sem keltett olyan látszatot, mintha az árfolyamváltozás kockázata ne lenne valós, vagy az csak korlátozott lenne. A részleges érvénytelenség egyébként sem lenne alkalmazható. A deviza alapú szerződések lényegi tartalmi eleme a kedvező kamatmérték ellenében történő árfolyamkockázat adós általi viselése. Az árfolyamkockázat adós általi viselésének szerződésből történő kiesése a főszolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát felborítaná.

Idézte a 2/2014. PJE-t.

Utalt a II. rendű felperes által a meghallgatott tanú vallomásaival kapcsolatban előadottakra, mely szerint a tanú tájékoztatása a szerződéskötéskor véleménynyilvánítás volt. II. rendű felperes előadta azt is, hogy egyébként a véleményt elfogadták, mert korábban már kötöttek kölcsönszerződést hasonló konstrukcióval és volt hasonló tapasztalatuk. Utalt az átlagos fogyasztóval szembeni elvárható gondosságra. Vitatta a tanúvallomással szemben II. rendű felperes állításait, azokat I. rendű felperes előadása sem támasztotta alá.

- [4] Az elsőfokú bíróság a 2019. december 5-én kelt 10.G.41.382/2017/48. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg alperesnek 15 napon belül 70.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. szerződéskötéskor hatályos 209. § (1) és (2) bekezdése, a Hpt. 203. § (4) bekezdése, a Kúria 6/2013. Polgári Jogegységi Határozata, a 2/2014. PJE felhívása után megállapította, a támadott szerződési kikötések tartalmazták a Hpt. 203. § (4) és (5) bekezdésének megfelelő kockázatfeltáró nyilatkozatot. Az abban lévő tájékoztatásból egy átlagosan figyelmes, körültekintő fogyasztó számára érhetőnek, világosnak kellett lennie azon ténynek, hogy az árfolyam folyamatosan változhat, amely jelentős kockázatot hordoz magában, és azt a veszélyt jelenti, hogy a forint leértékelődése a törlesztőrészleteken kívül a teljes hátralevő tőketartozást is növelheti.

Utalt a Ptk. 207. § (1) bekezdésére, a jelentős kockázat, fokozott kockázat kifejezésekre, továbbá arra, a tájékoztatásban nincs arra utalás, hogy az árfolyamváltozás kockázatát meghatározott mérték

felett nem a felperesnek kellene viselnie. Így a kockázatvállalásnak felső határa nincsen, ez a következtetés vonható le. Utalt arra is, a felperesek a perbeli kölcsönszerződést megelőzően már kötöttek devizaalapú kölcsönszerződéseket. A szokásos szerződési gyakorlattól eltérő rendelkezésnek a 7. pont, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja nem volt tekinthető. A szerződés megfelelt az EUB C-186/16. számú ítéletében foglaltaknak is. Részletesen kifejtette, nem volt arra vonatkozóan alperesnek kötelezettsége, hogy az árfolyamváltozás lehetséges indokairól a közgazdasági mechanizmusokról is tájékoztassa a felpereseket.

II. rendű felperes előadására is utalt, mely szerint maga is úgy értelmezte, a szerződéskötéskor azok az állítások, melyeket **M. M.** tett, a véleményét tükrözték a hitellel kapcsolatban. Nem tekintette konkrét és hitelt érdemlő, a törlesztőrészek változásának korlátjára vonatkozó garantált tájékoztatásnak. Így az elsőfokú bíróság sem tekintette az 1.000-2.000 forintos várható emelkedésre vonatkozó felperesi előadást megalapozottnak. Továbbá utalt a felperesekkel szembeni elvárhatóságra, az átlagos körülményekkel eljáró fogyasztóval szembeni követelményekre. A tájékoztatás megfelelt a C-51/17. számú ügyben kifejtetteknek is, illetve a Kúria 2/2014. és 6/2013. PJE-ben foglaltaknak.

- [5] A tisztességtelenség nem állapítható meg a támadott szerződési feltételek kapcsán, ezért a keresetet elutasította.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletre hivatkozva döntött a perköltség viseléséről.

- [6] Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek.

Idézve az ítéletet, előadták, az elsőfokú bíróság a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése, a 2008/48. EKG irányelv, a Ptk. 205. § (3) bekezdése, a 205/C. §-a, 209. § (1) és (2) bekezdése, a 2/2014. PJE 3. pontja, a C-51/2017. EUB és a C-118/2017. EUB, az Alaptörvény R. Cikk (2) bekezdése és 28. Cikk (1) bekezdése alapján jogszabálysértéssel hozott határozatot, így elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan feltáratlanság okán annak hatályon kívül helyezését kérték. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatása mellett a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérték azzal, megilleti felpereseket az a jog, hogy ne kelljen alperesnek árfolyamkülönbözetet fizetni. Az elszámolás iránti kereset felülbírálata tekintetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték.

A szerződés nem kölcsönszerződés, hanem hitelszerződés, nem a Ptk. 523. §-a, hanem a Ptk. 522. §-a irányadó. A szerződés 7. pontja egyedi megtárgyaltsága nem állapítható meg, azt mint Általános Szerződési Feltételt alkalmazta alperes, és az ASZF 18.3.4. pontját is, melyek megegyeznek. A hitelszerződés 7. pontjától eltérően a gépjárműkereskedés ellentétes tájékoztatást adott, közölve, az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, az árfolyam-változásban rejlő kockázatot elbagatellizálta. A szerződéskötéskor felperesek nem voltak olyan helyzetben, hogy megalapozottan tudjanak dönteni a kötelezettségvállalás tekintetében, megfelelő tájékoztatást, figyelemfelhívás nem kaptak.

Hivatkoztak a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére. A tájékoztatás tartalmilag nem elégítette ki az alperestől, mint professzionális pénzügyi intézménytől elvárható tájékoztatással szemben támasztott követelményeket.

Utalva a Ptk. 209. § (1) bekezdésére és (4) bekezdésére, rögzítették, a szerződési feltétel nem volt világos és érthető, abból nem derült ki, hogy kizárólag felpereseket terheli az árfolyamváltozás kockázata, mely korlátlan is lehet. Kellő időben kellett volna a szerződésnek rendelkezésre állnia. Ebben a körben hivatalból is kellett volna az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia a tisztességtelenséget.

Az általa hivatkozott EUB ítélet 74., 75., 76., 78., 85., 87., 89. és 90. pontjaira hivatkozott, azokat idézve megismételte arra vonatkozó előadását, hogy a szóbeli tájékoztatás 1.000-2.000 forint árfolyam emelkedés prognosztizálhatóságáról szólt. Alperes ezzel ellentétes tájékoztatást nem bizonyított.

Hivatkozott a Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-i állásfoglalására, illetve emlékeztetőjére is, azt idézve. A 2/2014. PJE, a C-51/2017. és C-227/2018., valamint C-118/2017. EUB ítéleteket az elsőfokú bíróság nem alkalmazta.

A törvényszék az Európai Unió Bírósága ítéleteit is figyelmen kívül hagyva megfelelően nem osztotta ki a bizonyításra szoruló tényekről a tájékoztatást, ezért a hatályon kívül helyezés is indokolt.

Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérték. A pertárgy értékét 600.000 forintban határozták meg, bírósági felhívásra 348.000 forint illetéket megfizettek.

- [7] Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperesek perköltségben marasztalását kérte.

Az ítélet, illetve a fellebbezés ismertetése után előadta, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli szerződés kölcsönszerződés. Hitelkeret biztosítása nem történt, kizárólag a szerződésben meghatározott pénzkölcsön nyújtása. A minősítés során a tartalom irányadó, nem az elnevezés. Ebben a körben eseti döntést jelölt meg.

Helytálló volt az ítélet abban is, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás és rendelkezés a jogszabályi és az európai, illetve a hazai bírói gyakorlat által megállapított feltételrendszernek megfelelő volt, az nem volt tisztességtelen, így a perbeli szerződés érvénytelensége nem állapítható meg.

Utalt korábbi előkészítő iratában írtakra.

Felperesek állításával szemben az ítélet kitért az Európai Bíróság által felállított követelményrendszernek való megfelelés vizsgálatára. Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, a bizonyítási indítványoknak eleget tett. A felperesek az árfolyamkockázatról a perbeli szerződésben foglaltaktól eltérő, különböző, az árfolyamváltozás várható alakulására és annak maximális mértékére vonatkozó konkrét, hitelt érdemlő tájékoztatást nem kaptak a pénzügyi intézménytől, vagy annak képviselőjétől. Az árfolyamkockázati tájékoztatás nem kell, hogy egyedileg megtárgyalt legyen. A Hpt. 203. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a fogyasztó ügyfél a kockázatok tudomásulvételét aláírásával veszi tudomásul, mely egyedi megtárgyaltságot nem igényel.

Fenntartotta a korábbi nyilatkozatait.

- [8] A felek tárgyalás tartását kérték.

- [9] A fellebbezések megalapozatlanok az alábbiak folytán.

- [10] A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt rámutat, hogy a felperesek az ítélet hatályon kívül helyezése alapjául szolgáló indokokat nem adtak elő, ezért figyelemmel az 1/2014. (VI.30.) PK vélemény 1-3. pontjában foglaltakra is, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.

- [11] Elsőként rögzítendő, hogy a perbeli szerződés, annak tartalma szerint a szerződéskötéskor hatályban volt 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 523. §-a szerinti kölcsönszerződésnek minősül. Az okirat megnevezésével ellentétben alperes által vállalt szolgáltatás nem hitelkeret biztosítása volt, hanem meghatározott kölcsönösszeg rendelkezésre bocsátása.

Az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette a perbeli jogviszonyt. A jogviszony esetleges téves minősítése sem jelentené a kereset elbírálásának hiányát, így a felperesi hivatkozással szemben a jelen ügyre alkalmazandó 1952. évi III. törvény (Pp.) 213. § (1) bekezdésében foglalt eljárási szabálysértés sem alap hatályon kívül helyezésre.

- [12] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és helyes volt az a következtetése is, hogy az egyedi szerződés 7. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja szerinti tájékoztatás tartalma megfelelt a szerződéskötéskor hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésében írt követelményeknek.
A Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdése, illetve a 2/2014. és 6/2013. Polgári jogegységi határozatok, illetve az Európai Unió Bírósága C-51/17. és a C-26/13. számú határozataiban foglaltak tükrében sem állapítható meg a támadott szerződési feltételek tisztességtelensége.
- [13] A szerződéskötéskor hatályos Hpt. 203. § (6) bekezdése szerint lakossági ügyféllel kötött devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, ennek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia. A kockázatteltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészekre (7) bekezdés a.) pont).
- [14] A Ptk. 209. § (1) bekezdése szerint a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződéses kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.
- [15] A 6/2013. PJE határozat értelmében deviza alapú hitel-, kölcsön és pénzügyi lízingszerződések jellegadó sajátossága, hogy az adós viseli az árfolyamváltozás hatásait.
A 2/2014. PJE határozat szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, ami szerint az árfolyamkockázatot - a kedvező kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, melynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható, illetve csak akkor, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen.
A 6/2013. PJE határozat értelmében a pénzügyi intézmény tájékoztatásának ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, ennek milyen hatása lehet a törlesztőrészekre. Nem kell ugyanakkor kiterjednie az árfolyamváltozás várható irányára, mértékére, valószínűségére.
- [16] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, a perbeli szerződés 7. pontja, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja megfelelő tájékoztatást tartalmazott az árfolyamkockázatra vonatkozóan, megfelelt az EUB C-51/17. számú ítéletében foglaltaknak is.
A perbeli tájékoztatás felhívta a fogyasztó figyelmét az árfolyam- és a kamat alakulásától függő törlesztőrészlet változás lehetőségére, illetve arra, a forint leértékelődése a törlesztőrészek növekedése mellett a teljes hátralevő tőketartozást is növeli, és a kockázat jelentős.
- [17] Az elsőfokú bíróság két esetben is meghallgatta **M. M.-t** tanúként, aki az autókereskedés alkalmazottja volt. A tanú előadása szerint az alperesi jogelőd hitelét közvetítették ki, a konkrét szerződésre nem emlékezett. Általánosságban elmondta, a szerződés aláírása előtt tájékoztatták az ügyfeleket a feltételekről. Arra, hogy konkrétan milyen tájékoztatás hangzott el nem emlékezett. Abban az időben mindenki devizaalapon adósodott el. Nem emlékezett arra, hogy külön tájékoztatást adott volna a szerződésben szerepelteken kívül, illetve az ÁSZF-en kívül. Az ÁSZF-et adták át a szerződéskötés előtt, és ebben szerepelt minden az ilyen típusú hitellel kapcsolatban.

Ismételt meghallgatása során a II. rendű felperes személyesen előadta, arról kaptak tájékoztatást a tanútól, hogy a törlesztőrészlet 1.000-2.000 forinttal módosulhat, illetve 1-2 hónappal a futamidő kitolódhat. Ehhez csatlakozott az I. rendű felperes is. A tanú erre nem emlékezett, azt mondta, általánosságban annyit tudtak, hogy változhat a törlesztőrészlet, csak ezt mondhatták, konkrét számokat nem. Nem volt fogalmuk, hogy mekkora a változás, nem hangozhatott el, hogy tízszeresére-húszszorosára is emelkedhet a törlesztőrészlet, konkrét számokat nem mondtak.

- [18] A fellebbezéssel ellentétben az elsőfokú bíróság helytállóan tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherről (25.G.41.382/2017/8. számú és 34. számú tárgyalási jegyzőkönyv), és helytállóan értékelte a felperesek személyes előadását, illetve azon tényt, hogy felpereseknek az írásbelitől eltérő szóbeli tájékoztatásra vonatkozó előadása nem nyert bizonyítást. Nem értett egyet a Fővárosi Ítéltábla azzal a megfogalmazással, hogy a tanúnak lett volna olyan állítása, olyan véleménye, mely szerint a törlesztőrészletek változásának lehetősége korlátozott. Nem volt olyan tájékoztatása sem, hogy csak 1.000-2.000 forintos törlesztőrészlet emelkedés várható. A felperesek erre vonatkozó előadása nem nyert bizonyítást. Előadásukat **M. M.** tanú kifejezetten cáfolta. Előadásának nem lehetett olyan értelmet tulajdonítani, hogy az az árfolyam változásból eredő kockázat korlátozottságára utalt volna. Összességében a felpereseknek az esetleges árfolyamváltozás kockázatait kellően kellett tudniuk értékelni. Annak is tudatában kellett lenniük, hogy a forint esetleges leértékelődése következtében a törlesztőrészlet és tőketartozás növekedése folytán, gazdaságilag nehezen viselhetővé válik a szerződés teljesítése.
- [19] A pertárgy értéket illetően a Fővárosi Ítéltábla utal a Pp. 24. § (1) bekezdésében írtakra. A pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. Az Itv. 3. § (4) bekezdése értelmében pedig az eljárási illeték fizetésének kötelezettsége az eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésekor keletkezik, így a keresetlevél benyújtásának időpontja a mérvadó az illeték alapjául szolgáló pertárgyérték megállapításánál (BH2012. 207 számú jogeset).
- [20] A fentebb írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felpereseket az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség egyetemleges megfizetésére.

Budapest, 2020. november 4.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl: